

EXPERTISE: Anul·lada sanció en matèria de consum que imposava una multa de 240 vegades l'import del suposat benefici obtingut deslleialment a costa del consumidor

El Jutjat Contenciós-Administratiu nº 6 de Barcelona ha dictat Sentència favorable als interessos del nostre client, una Empresa explotadora d'un gimnàs que va rebre una queixa d'un dels seus abonats en torn al sistema de compensació de serveis pels dies de clausura del mes de març de l'any 2020, quan va esclatar la pandèmia de la COVID-19 i es va declarar l'Estat d'Alarma.

Com a conseqüència de les fortes mesures i restriccions imposades a l'inici de la pandèmia, determinades activitats i sectors comercials es van veure amb la tessitura d'haver de trobar fórmules de compensació pels seus clients i usuaris. Els gimnasos van ser una d'aquestes activitats que havien d'oferir opcions de compensació pels dies que no es podia acudir a les instal·lacions, amb llibertat d'oferiment i, només si l'usuari no les acceptava, s'establí una obligació (de caire civil) d'haver de retornar els diners abonats. La norma excepcional no preveia cap règim sancionador-administratiu que castigues eventuais incompliments derivats de l'oferiment o no de compensació.

Els antecedents del cas

Fruit d'aquesta normativa excepcional i tant canviant en plena crisi sanitària, amb l'activitat aturada, la nostra client va proporcionar un sistema de compensació just i adequat pels dies de no-disponibilitat de les instal·lacions a favor dels seus abonats (inclús per preu de venda al públic superior a la part de quota no gaudida, i sense caducitat), essent que només un d'aquests va presentar-hi reticència, fins el punt que va promoure una queixa a l'Agència Catalana de Consum (ACC), fruit d'un malentès.

A raó de la queixa, l'Agència va incoar un expedient sancionador, entenent que els fets eren constitutius d'una infracció greu consistent en *"Realitzar pràctiques comercials deslleials per acció o per omissió que provoquin i puguin provocar a la persona consumidora un comportament econòmic que d'una altra manera no hauria tingut"*, proposant la imposició d'una sanció econòmica que suposava, ni més ni menys, que gairebé 250 vegades l'import de la quota abonada i suposadament no compensada adequadament. A criteri de l'ACC, el gimnàs havia d'informar a l'usuari sobre les opcions de compensació dels serveis no gaudits, considerant que al no fer-ho s'actuava deslleialment vers l'usuari. No obstant, la norma excepcional, directament, no imposava haver d'informar sinó de compensar, com tampoc preveia un sistema de sancions administratives al respecte.

Al marge de l'anterior, val a dir que es produïa la circumstància que l'usuari en qüestió fou degudament compensat després de la queixa, i fins i tot renunciava a qualsevol mena de reclamació front a l'empresa, quelcom que malgrat es va fer saber a l'ACC, es va seguir amb el procés fins a la imposició de l'esmentada sanció.

FERNANDEZADVOCATS

En seu administrativa ja vam plantejar els seriosos dubtes de legalitat que ens mereixia la sanció, apuntant tota mena de qüestions sobre el procés endegat, tals com que els fets no podien ésser reprovats a nivell administratiu-sancionador com a infracció per pràctica comercial deslleial, la constatació d'una actuació de bona fe de l'Empresa i la proactivitat en trobar fórmules de justa compensació a l'usuari, la falta de valoració de les circumstàncies del cas en termes objectius i la situació d'incertesa jurídica derivada de la pròpia evolució de la pandèmia, i la flagrant desproporció entre la sanció i l'import en joc, entre altres.

No obstant, desestimat el recurs d'alçada només quedava acudir a la via judicial contenciosa-administrativa.

Procés judicial i Sentència que anul·la la sanció

El nostre objectiu al procés judicial era poder evidenciar la improcedència de l'acció sancionadora, que enteníem totalment extralimitada i amb un component fins i tot recaptatori. Així, i reforçant l'argumentari ja treballat prèviament en seu administrativa, també vàrem plantejar al Jutjat la possibilitat de fer ús de qüestió prejudicial front al TJUE, atès que el dret a interpretar presentava alguns elements d'interès que podrien justificar la interpretació conforme amb la normativa europea.

A l'acte de la vista es va aportar un testimoni de com es varen desenvolupar els fets i les relacions amb l'usuari queixant, oimés quan a dia d'avui i tant temps després dels fets segueix abonat al gimnàs. Per la seva part, l'ACC oposava la correcció de l'expedient sancionador i la proporcionalitat de la sanció imposada en atenció a les circumstàncies de l'Empresa, i aportava una sentència judicial prèvia sobre un altre cas amb poques similituds al que pròpiament ens ocupava (es confirmava la sanció imposada a una companyia aèria per pràctiques deslleials en el sistema de devolució d'imports dels clients a través de la web corporativa).

La Sentència que ha posat fi al litigi, que és totalment ferma, anul·la definitivament la sanció imposada per l'ACC considerant, al igual que enteníem i veníem denunciant ja en seu administrativa, que els fets no són formen part del tipus sancionador que s'atribuïa i que no es poden castigar en cap cas.

**El present article és merament divulgatiu i no suposa assessorament ni compromís d'actualització.*

Per a més informació o assessorament, contacti amb info@fernandezadvocats.es.